

Prvé metre
skiextrému
vo východnej
stene Sandfjellet.^(bb)

Nórske skiextrémy

Po troch rokoch opäť Nórsko, opäť mestečko Molde a ďalších päť mesiacov, počas ktorých som mal možnosť obohatiť svoj život o množstvo zážitkov v prekrásnej nórskej prírode.

Tentoraz som nič nenechal na náhodu a vycestoval som na vlastnom aute, čo spolu s ďalšími optimalizačnými technikami výrazne skvalitnilo pobyt v tejto nádhornej, no sakramentsky drahej krajine. Zima však bola v kraji More og Romsdal na sneh veľmi skúpa a domáci sa nestačili čudovať, ako málo zrážok padlo od decembra do apríla. Mnohé vysnívane lajny, ktoré som si nakukal ešte v roku 2010, preto zostávajú stále iba snami do budúcnosti. Avšak aj napriek biednym snehovým podmienkam sa mi podarilo používať zopár serióznejších zjazdíkov, ktoré si možno zaslúžia prívlastok extrémne, keďže v prípade pádu by s veľkou pravdepodobnosťou išlo o praktické testovanie hypotézy, či smrťou naozaj všetko končí...

Prvým zo skiextrémov bola relatívne krátka, ale veľmi intenzívna východná stena masívu

Sandfjellet. Tá mi v marci dovolila (zrejme ako prvému pozemskému červíkovi vôbec) počíkať strmé prašanové záclony tiahnuce sa naprieč jej východnou stenou. Aby som to nemal až také jednoduché, v závere zjazdu mi ako čerešničku na torte prichystala obrovský previsnutý odtrh lavíny, ktorý sa nedal nič iné, len skočiť. Našťastie 8-metrový let s tvrdým dopadom som ustál bez problémov, a tak som výrazne akcelerovaný mohol v eufórii dlhými oblúkmi pokračovať až dole k plesu Kvassetindvatnet.

Rande s ďalšou extrémnou krásavicou som si dal začiatkom apríla. Teraz som exponované stenové lyžovanie vystriedal za žľab s kilometrovým prevýšením v podobe Mjolvarenni, ktorá v ústí doliny Romsdalen spadá z hrebeňa Mjolvafjelletu priamo do dediny Mjelva. Trochu škoda, že kvôli suchej zime nebol vysnežený aj prah v strede žľabu, ktorý som musel zlaníť. Krátky 10-metrový zlaňák sa však nakoniec ukázal ako pekné spestrenie inak trochu monotónneho lyžovania v dlhánskom žľabe.

Koncom apríla sa nórska príroda konečne zmilovala a prisnežila meter prašanu najvyššej kvality. Že by sa spravili podmienky na nádhernú lajnu v SV stene Taskedalstinden? A veru že hej! Prebrodiť sa nahor 600-metrovou stenou po kolena až po pás v prašane mi samému síce dalo hodne zabráť, no následný zjazd patril k tomu najlepšiemu, čo som kedy v horách zažil.

Tohoročná snečná zima a jar sa však niesla najmä v znamení ľahších línií spadajúcich zo zasnežených nórskejších vrcholčekov až

Miro Peťo na hrebeni Romsdalseggen pred začiatkom lyžovania Mjolvarenni.^(mp)

k tmavomodrej hladine fjordov. Výber najkrajších skialpinistických túr zo stredozápadnej časti Nórska (oblasti Romsdalen, Sunnmore, Eresfjorden, Sunndalen a Hurrungane) spolu s množstvom fotiek a užitočných informácií pre potenciálnych návštevníkov týchto oblastí prinesieme v ďalšom čísle Horolezca. ■

Za materiálnu podporu ďakujem firmám:
Sportrasy.sk, Icebreaker, Marmot a K2.

Resumé nórskejších skiextrémov

Sandfjellet (V stena), 45-55°, veľmi exponované, prevýšenie 350 m, pravdepodobne prvozjazd

Mjolvarenni (Z stena) 40-50°, mierne exponované, prevýšenie 1000 m

Taskedalsfjellet (SV stena), 40-50°, veľmi exponované, prevýšenie nad dno doliny Gronnfonna 930 m (samotná stena cca 600 m), pravdepodobne prvozjazd

Romsdalsfjorden pri pohľade z Mjolvarenni.^(mp)

